

Arbeidsgrupperapport, skisse til Styringsgruppen

Innhold

Foreløpig sammendrag og noen tentative konklusjoner

- *Modellen for fratrekk til praksisfinansiering som har vært anvendt på de siste nye PPU-plassene er ikke bærekraftig etter omgjøring av plasser, og bør uansett revideres for å sikre en jevnere belastning av disse kostnadene mellom 5LU og PPU.*
- *Basisrefordelingen som ble anvendt ved overføring av 50 plasser mellom PPU og 5LU i 2019, og også er tenkt som grunnlag for overføringene vedtatt i 2020 slår skjevt ut. Disiplinfakultetene som mottar 5LU-plasser er, økonomisk sett, «vinnere» mens Psykfak og den sentrale avsetningen til praksiskostnader er «tapere» i denne modellen.*
- *Historikken viser at det ikke har vært konsekvens i måten lektorutdanningen har vært finansiert på over tid – dette kompliserer arbeidet med å finne en «rettferdig» refordelingsmodell ut fra historikk og tidligere tildelinger.*
- *Universitetsstyrets vedtak om 12 nye 5LU plassene til sosiologi og 15 plasser til master i spesialpedagogikk krever flere PPU-plasser enn disse to fakultetene i dag disponerer, Vedtaket impliserer derfor en reduksjon/omfordeling også på andre fakultet for å finansiere dette.*
- *I forhold til egen disiplinutdanning (3+2) vil lektorstudenter som følger de samme disiplinemnene generere mer basisinntekter på HF og SV, men mindre på MN*

Bakgrunn

I ekstraordinært møte i Styringsgruppen for lektorutdanning, 26.10.20, [7/2020 sak 39/20](#) ble det fattet vedtak om å opprette en arbeidsgruppe, med deltakelse fra alle de involverte fakultetene i UiBs lektorutdanning. Arbeidsgruppens hovedformål var å tydeliggjøre modellen for hvordan basis- og resultatmidlar fra PPU og 5LU blir fordelt mellom de ulike aktørene som deltar, og eventuelt synliggjøre behov og mulige veivalg for endringer.

Behovet for å opprette en slik arbeidsgruppe ble aktualisert under behandling av sak om omgjøring av PPU-plasser til plasser på 5LU og masterprogram i spesialpedagogikk, med virkning fra og med 2021. Denne omgjøringen ble vedtatt i Universitetsstyret i møte 26. november (sak 132/20), etter forutgående diskusjon i Styringsgruppen for lektorutdanning. Universitetsstyresaken gir imidlertid ingen konkrete føringer om hvilke økonomiske konsekvenser omfordelingen skal ha for de ulike aktørene i lektorutdanningen ut over at «Omfordelingen av studieplasser foreslås gjennomført basert på studieplassenes basistilskudd». I diskusjonen i styringsgruppen ble det derfor etterlyst bedre avklaring rundt en rekke relaterte punkter:

- Hvor mange PPU-plasser hører til hvert enkelt fakultet?
- Hvordan vil fakultetene merke endringer i økonomiske midler når PPU-plasser blir omgjort til plasser på 5LU og masterplasser?
- Er den økonomiske fordelingen synlig i regnskapene?
- Skaper endringer i lektorutdanninga behov for endringer i den økonomiske fordelingsmodellen slik den er i dag?

På denne bakgrunn ble det bestemt å nedsette en arbeidsgruppe for å bidra til avklaringer rundt lektorutdanningens økonomi, og peke på konsekvenser av omfordeling og mulige veivalg videre. Arbeidsgruppen ble bedt om å ta utgangspunkt i fordelingen slik den ser ut i dag, og se på hvilke endringer som er nødvendige for å ivareta både praksis, pedagogikk, didaktikk og disiplinlag.

Arbeidsgruppens sammensetning og arbeidsform

Følgende personer ble oppnevnt i arbeidsgruppen

Helge Restad HF- rådgiver og koordinator for lektorutdanningen
Harald Walderhaug MN – visedekan for utdanning
Øystein Steine Larsen PS – administrasjonssjef ved institutt for pedagogikk
Hilde Rognås SV – rådgiver i studieseksjonen
Steinar Vestad – seniorrådgiver (økonomi) ved Universitetsdirektørens kontor
Svein Jarle Nymark – rådgiver i den sentrale studieavdelingen

Aud Irene Mehammer (rådgiver i studieavdelingen og midlertidig koordinator for lektorutdanningen ved UiB) har fungert som gruppens sekretær. Harald Walderhaug ble på første møte oppnevnt som gruppens leder. Gruppen har totalt avholdt XX møter.

Status for UIBs lektorutdanning før omgjøringsvedtaket

Lektorutdanningen ved UiB har vært et samarbeid mellom flere ulike fakulteter, der Psykologisk fakultet har hatt ansvar for undervisning i pedagogikk på alle programmer, mens de ulike skolefagenes didaktikk er undervist sammen med disiplinlag ved det fakultetet som faglig sett «eier» hvert skolefag. I tillegg samarbeides det med ulike ungdomskoler og videregående skoler i regionen som tar imot lektorstudentene i praksis.

Til opptaket i 2020 utlyste UiB totalt 235 plasser på ettårig PPU og 165 plasser på 5LU. Om vi forutsetter at alle disse plassene fylles opp med studenter som følger normert studieprogresjon tilsvarer dette totalt 1060 studenter som til enhver tid følger UiBs lektorutdanning. Etter vedtaket i universitetsstyret høsten 2020 og tidligere vedtatte overføring av 50 PPU-plasser i 2019, vil antallet PPU plasser over en femårsperiode reduseres til 70, samtidig som antall plasser på 5LU øker til 191, noe som totalt betyr 1025 lektorstudenter årlig ved oppfylling av alle plassene.

I tillegg kommer 35 årsekvivalenter på deltids-PPU ved MN. Studiet har ikke vært utlyst de siste 2 årene pga. lave søkertall, og det har vært foreslått å omdisponere disse til 5LU plasser, men dette er ikke endelig vedtatt.

Et notat som beskriver historikk i oppbygging og finansiering av lektorutdanningen ved UiB er laget for arbeidsgruppen av Steinar Vestad. Dette er gitt som Vedlegg1 til denne rapporten. Notatet illustrerer tydelig at oppbygging og finansiering over tid har skjedd etter mange ulike prinsipper og modeller, og det kan synes vanskelig å nøste opp i alle disponeringer som har vært gjort.

Dagens basisfinansiering av lektorplasser ved UiB basert på KDs modell

Etter KDs modell er finansiering for studieplasser gitt som en basisfinansiering knyttet til hver tildelt studieplass, samt en resultatdel knyttet til antall studiepoeng og ferdige kandidater/grader som produseres. Basisdelen utgjør i underkant av 60% av den totale finansieringen, og tildeles etter et predefinert antall studieplasser på et program, uavhengig av hvor mange studenter som faktisk er på programmet. I kontrast til dette knyttes resultatdelen direkte opp til faktisk produksjon. Ulike finansieringskategorier A til F benyttes for å reflektere ulike kostnader på ulike typer utdanning. Gjeldende satser for 2021 for ulike typer utdanning er gjengitt i tabellen nedenfor.

Tabell 1: KDs finansieringskategorier for utdanning:

Kostnadskategoriene for 2021						
Kategori	Type utdanning	Basis	Studiepoeng	Kandidater enkel uttelling	Kandidater dobbel uttelling	Satser Dr.grad og Utnveksling
A	Profesjonsutdanningene i medisin og odontologi, veterinærutdanning, kunstakademiet (NTNU), film- og fjernsynsutdanning (HINN) og scenografi og skuespill (HIO).	258 600	141 400	107 450	214 900	-
B	Femårige masterprogram i arkitektur og industridesign, utøvende kunst- og musikkutdanninger på lavere og høyere grads nivå, grunnutdanning i produktdesign, grunnutdanning i animasjon, profesjonsutdanning i psykologi og farmasi, grunnutdanning i ortopediingeniør.	195 050	108 450	81 100	162 200	-
C	Realfag, teknologi, fiskerifag og kunst på høyere grads nivå, faglærerutdanning i musikk, dans og drama.	132 600	72 300	53 650	107 300	-
D	Humanistiske, samfunns- og idrettsvitenskapelige fag på høyere grads nivå, 5-årige masterprogram i teknologi, bibliotek, økonomi og administrasjon på høyere grads nivå. Grunnutdanning i fysioterapi, mensendieck, bioingeniør, ergoterapi, radiografi, audiograf, døvetolk, reseptar, tannteknikk, tannpleie, fotojournalist, jordmor, stråleterapi, ABIOK-utdanninger (videreutdanning i anestesiv-, barne-, intensiv-, operasjons- og kreftsykepleie). Visuell kommunikasjon, tekniske mediefag (film- og fjernsynsproduksjon), grunnskolelærerutdanning, faglærerutdanning i kunst- og håndverksfag, allmennlærerutdanning med fordyping i musikk, 5-årig integrert lærerutdanning, årsstudium i praktisk pedagogisk utdanning.	93 150	52 650	40 500	81 000	-
E	Sykepleier-, vernepleier-, barnevernspedagog-, barnehagelærer-, yrkesfaglærer, journalist-, ingeniør- og dyrepleierutdanning. Profesjonsstudiet i juss, faglærerutdanning i praktisk estetiske fag og faglærerutdanning i kroppsoving. Teknologisk og maritim utdanning, realfag, idrettsfag, friluftsfag, kunsthøgskolefag, skogfag, husdyrfag og fiskerifag på lavere grads nivå. Videreutdanning i helsesøster, psykisk helse og tegnspråk.	80 000	42 800	32 850	65 700	-
F	Humanistiske og samfunnsvitenskapelige fag på lavere grads nivå, økonomi og administrasjon på lavere grads nivå, revisor-, sosionom-, bibliotekarutdanning, reiseliv og ex.phil.	66 800	36 150	27 350	54 700	-
DG	Doktorgradskandidatar	-	-	-	-	413 150
G	Utnvekslingsstudentar	-	-	-	-	11 000
G2	Utreisande studentar på Erasmus+-program	-	-	-	-	16 450

Som det fremgår av tabellen er både PPU og 5LU plassert i finansieringskategori D, noe som tilsvarer en basisfinansiering på 93150 kr pr år. Siden dette tallet er knyttet til et «studentårsverk» heller enn en studieplass vil basisfinansieringen for en plass på det femårige programmet tilsvare fem ganger dette. Gitt at UiB i 2021 hadde 1060 studentårsverk samlet på 5LU og PPU tilsvarer dette en samlet basisverdi på **ca 99 MNOK**.

For resultatdelen tilsvarer beløpet på 52 650 kr i tabellen inntekten for 60 avlagte studiepoeng. I tillegg kommer uttelling for ferdige grader. For ettårig PPU gis «enkel uttelling» for grad på 40 500 kr årlig for hver student som fullfører, mens en student på 5LU først vil utløse uttelling for grad etter 5 år, men da med dobbel sats på 81 000 kr. En student på 5LU som følger normert progresjon er derfor «verdt» $(52650kr + 40500kr =)$ **93150 kr** i resultatmidler, mens det tilsvarende tallet for 5LU i gjennomsnitt blir $(52650 kr + 81000kr/5 =)$ **68850 kr**. En kan derfor si at en student på PPU genererer noe mer inntekt inn til UiB enn en student på 5LU, men dette oppveies i stor grad av at praksiskostnadene er større pr årsverk på PPU, som utdypet nedenfor. Samlet sett utgjør resultatdelen av PPU og 5LU en årlig inntekt på **ca 79 MNOK** om studieplassene er fylt opp med studenter som følger normert progresjon, men i praksis er inntektene betydelig lavere grunnet at ikke alle plasser fylles opp, frafall fra studiene og at studentene i snitt produserer lavere enn 60 stp årlig. Tallene antyder likevel at den samlede inntekten fra lektorutdanning ved UiB er i **størrelsesorden 150 MNOK årlig**.

Fordeling av basisinntekter ved UiB mellom ulike aktører

Før universitetsstyret vedtok høsten 2020 om ytterligere refordeling av PPU-plasser til andre studier var forrige omgjøring i 2019, der PPU-plasser ble omgjort til 5LU plasser ved HF og MN. Basismidlene ble den gang fordelt proporsjonalt med hvor mange studiepoeng profesjonsfakultetet (Psykologisk fakultet) og disiplinfakultet (HF, MN, SV) bidrar med inn i hvert studium. Av midler som fordeles til fakultetene tilsa det at Psykologisk fakultet og disiplinfakultet deler likt på PPU, mens disiplinfakultetet får 90% og Psykologisk fakultet 10% på 5LU. Denne ulike fordelingen reflekterer at Psykologisk fakultet bidrar med 30 studiepoeng i pedagogikk enten studiet er på 300 studiepoeng (5LU) eller 60 studiepoeng (PPU). «Praksisemnene» utløser ikke studiepoeng og gir følgelig ingen innvirkning på den økonomiske fordelingen i en slik modell. Resultatmidler fra studiepoeng fordeles tradisjonelt ut fra hvilket fakultet som «eier» hvert enkelt emne studentene tar.

Før fordeling skjer på fakultetene trekkes 25% av basismidlene på alle UiBs studieprogram ut til en sentral avsetning. Spesielt for lektorutdanningen er at også praksiskostnader som i hovedsak er betaling til skolene som har UiBs lektorstudenter utplassert må finansieres. Nylig har dette vært finansiert ved at det gjøres et uttrekk på 34 000 kr fra hver PPU-plass. Praksiskostnader har ikke på tilsvarende måte blitt belastet 5LU.

Det har vært foreslått at samme modell for fordeling av basisinntekter anvendes også i forbindelse med det nye vedtaket om omgjøring av PPU-plasser i Universitetsstyret høsten 2020. I det følgende belyses økonomiske konsekvenser av denne modellen for refordeling.

Vedtaket (universitetsstyresak 132/20) omfattet følgende:

- 60 PPU-plasser omfordeles til 12 studieplasser på 5 LU i sosiologi over 5 år (2021-2025)
- 30 PPU-plasser omfordeles til 15 studieplasser på master i spesialpedagogikk over 2 år (2021-2022)
- 45 PPU-plasser omfordeles til 9 studieplasser på 5LU HF over en periode på 5 år (2021-2025)

I tillegg omtaler universitetsstyresaken at ytterligere 35 PPU-årsverk knyttet til PPU-deltid på MN bør vurderes overflyttet til 7 5LU plasser på MN, men dette er så langt ikke vedtatt. Totalt er det altså så langt 135 PPU-plasser som er vedtatt flyttet over en periode på maksimalt 5 år. 105 av disse plassene skal gå til styrking av 5LU på HF- og SV- fakultetet, mens de resterende 30 brukes til å styrke Master i spesialpedagogikk på Psykologisk fakultet. Dersom vi legger til grunn modellen over, gjelder følgende for fordeling av basisbevilgning for ett studentårsverk i hver av de tre typene studieprogram (Tabell 2-4):

Tabell 2: PPU fordeling:

PPU fordeling 2021	
Basis (kategori D)	93150
Praksisavsetning	34000
=Rest til fordeling	59150
Psykologisk fak (37.5% av rest)	22181
Didaktikk/Disiplinfak (37.5% av rest)	22181
Sentral avsetning (25% av rest)	14788

Tabell 3: 5LU fordeling:

5LU ved 90/10 fordeling Disiplinfak/Psykfak	
Basis (kategori D)	93150
Praksisavsetning	0
= Rest til fordeling	93150
Psykologisk fak (7.5%)	6986
Didaktikk/Disiplinfak (67.5%)	62876
Sentral avsetning (25%)	23288

Tabell 4: Spesialpedagogikk fordeling:

Fordeling Master i spesialpedagogikk	
Basis (kategori D)	93150
Praksisavsetning	0
Rest til fordeling	93150
Psykologisk fak (75% av rest)	69863
Didaktikk/Disiplinfak 0% av rest	0
Sentral avsetning (25% av rest)	23288

Om vi tar årsverkssatsene som fremgår av tabellene over og ganger opp med antall studentårsverk involvert i omgjøringen (135 årsverk på PPU som konverteres til 105 årsverk på 5 LU pluss 30 årsverk på Master i spesialpedagogikk) får vi totalsummer for hver aktør i hvert scenario (Tabell 5-7):

Tabell 5: PPU totalverdi av basis (tall i MNOK):

Totalverdi av 135 PPU plasser som skal omfordeles	
Basis (kategori D)	14.90
Praksis - sentral avsetning	4.59
Rest til fordeling	7.99
Psykologisk fak (37.5% av rest)	2.99
Didaktikk/Disiplinfak (37.5% av rest)	2.99
Sentral avsetning (25% av rest)	2.00

Tabell 6: 5LU totalverdi av basis (Tall i MNOK):

Totalverdi av 105 PPU plasser omgjort til 21 5LU plasser på SV og HF	
Basis (kategori D)	9.78
Praksis - sentral avsetning	0
Rest til fordeling	9.78
Psykologisk fak (7.5% av rest)	7.34
Didaktikk/Disiplinfak 67.5% av rest)	6.60
Sentral avsetning (25% av rest)	2.45

Tabell 7: Spesialpedagogikk totalverdi av basis (Tall i MNOK):

Totalverdi av 30 PPU-plasser omgjort til 15 masterplasser i Spesped på Psykologisk fakultet	
Basis (kategori D)	2.79
Praksis - sentral avsetning	0
Rest til fordeling	2.79
Psykologisk fak (75% av rest)	2.10
Didaktikk/Disiplinfak 0% av rest	0
Sentral avsetning (25% av rest)	6.99

Dersom vi ser på endringen av inntektene for hver aktør ved omfordelingen av plasser, dvs erstatter fordelingen i PPU tabellen (før omgjøring) med summen av 5LU og Mastertabellen (etter omgjøring) vil den akkumulerte økonomiske effekten for hver aktør være gitt av nederste rad i tabell 8 under:

Tabell 8: Akkumulerte inntekter og endring i inntekter for hver aktør etter omgjøring (Tall i MNOK)

Akkumulerte inntekter	Psykfak	Disiplinfak	Sentral praksispott	Sentral avsetning (25%)
Før omgjøring	2.99	2.99	4.59	2.00
Etter omgjøring	2.83	6.60	0	3.14
Differanse	-0.16	3.61	-4.59	1.14

Den største «taperen» i den sist brukte omfordelingsmodellen (2019) (Styresak 98/19 er altså praksispotten, mens disiplinfakultetene blir den største vinneren. Psykologisk fakultet vil også tape noe på dette, mens potten som går til den sentrale «allmenne skatten» på 25% vil øke. Psykologisk fakultet vil komme dårligere ut enn tabellen over tilsier ved en ren omgjøring fra PPU til 5LU, men tapet kompenseres i dette tilfellet delvis ved at noen plasser går til masterprogrammet i spesialpedagogikk der Psykologisk fakultet får all inntekt med unntak av den sentrale avsetningen.

Fordeling av praksiskostnader – noen alternative modeller

Det kan virke noe kunstig at belastningen av praksiskostnader (som i hovedsak utgjør «betaling til skolene» som har studenter i praksis) har vært tillagt PPU-plassene alene, siden 5LU også er «storforbruker» av praksisdager i skolene. Som regneeksempelet over illustrerer er det også problematisk at omgjøring fra PPU til 5LU og master i pedagogikk vil minske avsetningen til praksispotten drastisk. Etter omgjøring vil de resterende 70 plassene på PPU heller ikke gi tilstrekkelig avsetning til praksisfinansiering med dagens modell. Dette forsterkes ytterligere hvis også forslaget om å omgjøre 35 plasser til 5LU på MN blir gjennomført. Endringene som alt er gjort fremtvinger uansett at en ny modell for finansiering av praksis er helt nødvendig. Denne modellen bør da innføres for alle lærerutdanningsplassene på PPU og 5LU ved UiB – både omgjorte og «gjenværende» studieplasser.

Alternativ 1: Forholdsmessig fordeling av praksiskostnader mellom 5LU og PPU etter programmenes behov for praksisdager

Omgjøring av studieplasser fra PPU til 5LU vil samlet sett gi et redusert behov for praksisdager i skolen om vi legger til grunn at studieplassene fylles opp. Dette fordi en PPU student på ett år skal ha 60 dager i praksis, mens en 5LU student har 100 dager fordelt over

5 år, altså gjennomsnittlig 20 dager pr år. Det kan derfor argumenteres for at det kun er 1/3 av beløpet på 4.59 MNOK som praksispotten mister i tabellen over som trenger å erstattes (igjen under forutsetning av at studieplassene er fylt opp). Uansett er det slik at den negative økonomiske effekten for Psykologisk fakultet av omgjøring fra PPU til 5LU vil minskes hvis praksiskostnadene fordeles på både 5LU og PPU for alle plasser på lektorprogrammet (både gjenværende og omgjorte) og derved belastes både Psykologisk fakultet og disiplinfakultetene på en jevnere måte. Hver studieplass på 5LU kan da vektes med 5/3 av en studieplass på PPU for å oppnå jevn fordeling av kostnadene til hver praksisdag de to programmene imellom.

HF har også spilt inn alternative utregninger som også tar utgangspunkt i at endring i arbeidsbelastning fakultetene imellom ikke vil følge det formelle antall studieplasser. Modellene bør da ta høyde for at PPU-plassene de siste årene ikke har vært nær å bli fylt opp, mens 5LU fyller sine plasser. En videre omfordeling fra PPU til 5LU kan derfor tenkes å i realiteten medføre både økt total arbeidsbelastning og økt behov for praksis.

Alternativ 2: Praksiskostnader trekkes ikke fra basisfinansieringen til hverken PPU eller 5LU, men fra en sentral pott.

Alle fakultetene som er involvert i lektorutdanningen ved UiB har til ulike tider argumentert for at den er underfinansiert. Ett av argumentene er at det er urimelig å trekke praksiskostnader fra basisbevilgningen (kategori D) til PPU, siden denne økonomiske kompensasjonen til samarbeidsskoler ikke er penger som kommer de ansvarlige miljøene ved UiB til gode, og derved etterlater dem med betydelig dårligere finansiering av hvert årsverk enn andre program som i utgangspunktet er plassert i samme finansieringskategori. Fratrukk av praksiskostnader (34000) fra basisfinansieringen i kategori D på 93150 for PPU etterlater et beløp (59150) til fordeling som i praksis ligger lavere enn den laveste finansieringskategorien UiB har for andre studier F (66800). Ut fra et rettferdighetsprinsipp kan det derfor argumenteres for at dette er kostnader som burde dekkes på en alternativ måte/belastes all utdanning ved UiB likt. **En lignende modell praktiseres allerede ved NTNU og UiO (må sjekkes ut!)**

Alternativ 3: De to lærerutdanningene PPU og 5LU får redusert standardbidraget til sentralnivået til et lavere nivå enn 25%, slik at reduksjonen kan dekke praksiskostnadene

Som i alternativ 2 over vil utgangspunktet her være at lærerutdanningsprogrammene slipper å ta praksiskostnadene fra basisbevilgningen på en slik måte at lærerutdanningen finansieres dårligere enn annen utdanning ved UiB som i utgangspunktet har lik finansieringskategori. Å fjerne hele sentralbidraget på 25% fra både 5LU og PPU vil gi mer penger i praksispotten enn det som tas inn i dagens system. Ut fra argumentasjonen over om at PPU har høyere praksiskostnader enn 5LU pr årsverk kan en differensiert reduksjon med større «skattelette» til PPU enn 5LU synes rimelig i en slik modell.

Hvor mange PPU-plasser har hvert fakultet, og er det tilstrekkelig for omgjøringsvedtaket?

Det har vært oppgitt litt ulike tall rundt hvor mange studieplasser hvert fakultet disponerer på PPU. Formelt sett tilhører alle plassene og selve studieprogrammet Psykologisk fakultet, men ressursmessig fordeles basisfinansiering likt mellom Psykologisk fakultet og det aktuelle disiplinfakultetet for de enkelte skolefag. Det er også en slik fordeling som er brukt som utgangspunkt for regnestykkene rundt omfordeling presentert over. Oversikten presentert i Tabell 9 under er hentet fra vedlegg 1 (Steinar Vestad), og presenterer antall studieplasser på PPU heltid og deltid før de to vedtakene om omgjøring i henholdsvis 2018 og 2020:

Tabell 9. Studieplasser PPU

	2004*	2010	2016	2017	2018	SUM
PPU- HF	82	25		36		143
PPU- MN	27			10		37
PPU- SV	21	15		10		46
PPU- PSYK				15		15
PPU- KUNST				4		4
PPU- deltid MN (heltidsekviv)			35			35
SUM heltidsekivalent	130	40	35	75	0	280

Psykologisk fakultet opererer i brev til aktørene på lektorutdanningen i desember 2017 med 10 flere plasser (153) på HF, mens de andre tallene stemmer overens.

Det er verdt å merke seg at vedtaket høsten 2020 innebærer overføring av 30 PPU-plasser til Master i spesialpedagogikk og 60 PPU plasser til 5LU i sosiologi. Som det fremgår av oversikten over har hverken SV eller Psykologisk fakultet nok «egne» plasser til å gjennomføre en slik overføring. Vedtaket impliserer derfor overføring av plasser og ressurser også fra andre fakultet om omleggingen skal gjennomføres som et «nullsumspill».

EN MER DYPTGRIPENDE REFINANSIERINGSMODELL FOR HELE LÆRERUTTDANNINGEN?

De historiske finansieringsforholdene og tildelinger til lærerutdanningen viser at det har vært anvendt mange ulike prinsipper til ulike tider for finansieringen og oppbyggingen av lærerutdanning ved UiB ved de ulike involverte fakultetene i perioden fra 2004 og fram til i dag. Dersom vi ønsker å foreslå et endret finansieringssystem ikke bare for overføring og fordeling av studieplasser i 2020 og fremover, blir det derfor komplisert å innarbeide kompensasjon for eventuelle historiske skjevheter i fordelingen i en ny modell. En eventuell ny fordelingsmodell bør derfor kanskje ta utgangspunkt i en «nulllinje» fra og med 2020 (2018?) og se fremover heller enn bakover.

Et konkret forslag til en endret fordelingsmodell for 5LU er presentert for arbeidsgruppen av HF. Modellen tar utgangspunkt i antall studiepoeng som avlegges ved ulike fakultet for de ulike 5LU programmene, samt forskjeller mellom lærerutdanningens finansieringskategori D og finansieringskategorien til de ulike emnene som inngår ved ulike deltagende fakultet og program. Det er vanskelig å overskue alle konsekvenser en slik modell kan få, og detaljene trenger videre utredning og diskusjon av konsekvenser.

En 5LU-student følger i store deler av løpet sitt (gjerner 80%) de samme emnene som en disiplinbasert student, men har i tillegg praksis i skolen, og krever oppfølging både i didaktikk og pedagogikk. Om vi sammenligner finansieringen UiB mottar for en lektorstudent vs. en student som følger et B3+M2-løp, blir regnestykket som gitt i tabell 9 under:

Tabell 10. Sammenligning av finansiering på disiplinprogram ved ulike fakultet og 5LU:

	Basismidler	Kandidatmidler	Total finansiering utenom studiepoeng
5LU-student	5 år med finansiering i kategori D 465 750	Dobbeltuttelling i kategori D 81 000	546 750
B3+M2 (SV/HF)	3 år i kategori F 2 år i kategori D 386 700	Enkeltuttelling i kategori F Enkeltuttelling i kategori D 67 850	454 550
B3+M2 (MN)	3 år i kategori E 2 år i kategori C 505 200	Enkeltuttelling i kategori E Enkeltuttelling i kategori C 86 500	591 700

Tabellen synliggjør at en lektorstudent typisk sett er mer «lønnsom» enn en vanlig disiplinstudent på HF og SV-fakultetet, mens det motsatte er tilfelle på MN. Dette fordi MNs emner og studier i KDs system regnes som mer kostnadskrevende og er plassert i en høyere finansieringskategori enn tilsvarende på HF og SV, men finansiering av lektorutdanningen tar ikke høyde for denne forskjellen

.....

Noen andre mulige tema/ ting som bør utdypes i rapporten

(Historisk kandidatproduksjon vs formelt antall studieplasser)

Endringer i arbeidsbelastning ved omfordeling

Intern omfordeling til/fra 5LU innenfor ett fakultet

Mulige ressurseffekter av ny styringsstruktur – ansvarsfordeling og lektorsenter

Blande undervisningsfag på tvers av fakulteter